

เลขรับที่ น. ๖๘/๒๕๐๖

เรื่อง คำจ้างเฝ้ารักษาไม้และเครื่องจักรของกลาง

กฎหมาย ระเบียบ ป.อ. มาตรา ๑๔๒

ป.ว.อ. มาตรา ๔๘, ๑๓๒

การยึดของกลางในคดีอาญาเป็นอำนาจของเจ้าพนักงาน ไม่จำกัดว่าจะต้องยึดไว้ ณ ที่ใด อาจยึดไว้ ณ ที่ทรัพย์สินของกลางตั้งอยู่ก็ได้ และห้ามมิให้ รีดถอนหรือทำลาย เมื่อไม่มีพฤติการณ์หรือสัญญาแสดงว่าฝากทรัพย์สินของกลางให้ผู้ร้องดูแลรักษา ผู้ร้องก็ไม่ควรจะมีสิทธิได้รับค่าจ้างค่ารักษา

ข้อเท็จจริงและปัญหา อธิบดีกรมป่าไม้แจ้งว่า นายอรุณได้ยื่นคำขอรับค่าเฝ้ารักษาของกลางที่ศาลพิพากษาริบ เป็นเงิน ๙๒,๔๖๗.๑๖ บาท โดยอ้างว่าการที่เจ้าหน้าที่ทำการยึดของกลางแล้วมอบหมายให้นายอรุณดูแลรักษา เป็นสัญญาฝากทรัพย์สิน แต่กรมป่าไม้เห็นว่า กรณีนี้มีใช่เป็นการฝากทรัพย์สิน ผู้ร้องไม่มีสิทธิจะได้รับค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาทรัพย์สิน หรือค่าจ้างเฝ้ารักษาแต่อย่างใด และจะต้องให้ผู้ร้องทราบตามนัยดังกล่าว จึงหาหรือว่าจะเป็นการชอบหรือไม่

คำวินิจฉัย เรื่องนี้ เจ้าหน้าที่ผู้ทำการตรวจยึดของกลางได้บันทึกอายัดของกลางไว้แก่นายอรุณ และนายหย่วน ผู้ดูแลกิจการโรงงาน มิให้ทำการรีดถอนหรือทำให้ของกลางเสียหายหรือสูญหายเท่านั้น มิได้มีสัญญาจ้างเฝ้ารักษาไว้ต่อกันอย่างไร การยึดของกลางในคดีอาญา ย่อมเป็นอำนาจของเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๒ และ ๔๘ ซึ่งไม่จำกัดว่าจะต้องยึดไว้ ณ ที่ใด อาจยึดไว้ ณ ที่ทรัพย์สินของกลางตั้งอยู่ก็ได้ และการอายัดของกลางมิให้รีดถอนหรือทำลายก็มีประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๒ สนับสนุนอำนาจของเจ้าพนักงานอยู่ เมื่อไม่มีพฤติการณ์หรือสัญญาแสดงว่าได้ฝากทรัพย์สินของกลางให้แก่ผู้ร้องเพื่อดูแลรักษา ผู้ร้องก็ไม่ควรจะมีสิทธิได้รับค่าจ้างเฝ้ารักษาตามที่อ้าง.